

עח:

עין משפט
גר מצותה

ד א מ"ה פ"ה מהלכות שבת
הלכה י'
ב ג ד שם הלכה טו:

מוסף רש"י

מורה בשטר שכתבו אבן
צריך לקרואו. פיו שהיה
כשר וסמכו ועל פיו נתתו
למדין. אין תולע נחך
לקרואו בעדים החתומים לו.
אין הלוה שוב לתקן שטר
פרעתי. ולא לתקן כסאו
על שטר הוא דהוה שטר
למדין. וזהו שכתב רש"י
הרי תחום השטר וכו' אמר
פרעתי. לא חתקן. שטר
אין תולע הוא (מכאן נראה
מאחר שכל שטר מורה ששטר
אין תולע עליו שטר חתם
הוא. אין תולע נחך אמר
אמר העדים החתומים לו
לשטר על חתמתו ולקראו
(ב"ב ע"ב.)

ב נסים גאון

[illegible]

דב"י חנאל

[illegible]

יד לכתוב פקודים וספרים
 ימצא קולו ב' אמות
 כפי חזקתו חזקתו קשר
 ויבסס. מתיב' המועד
 ידיר מחוק וספר מר
 ע' ש' לבין של כל
 יחבור ב' אמות או כולו
 יד לכתוב על מ' חזקות
 יבנה על פליטתו חייב רב
 יא' מטר. (שולחן) רב
 יב' דאמר ב' אמות על
 יב' מטר חייב שני דה
 יב' במתניתין ויפסידה
 יב' אל' רב' דאמר צריך
 יב' חזקה הניח חלקו
 יב' יב' אמות על קשר
 יב' כסא וספר חייב שיעור
 יב' אמות וי' רבתי אחיה
 יב' רב' דאמר שני דול
 יב' ר' ל' ר' ר' ב' ב' ב' ב'
 יב' מוקם והלובן
 יב' אמות וי' אל' צריך
 יב' אמות על קשר
 יב' שני' אל' ר' ר' ר'

ההוציא קשר מוכסין חייב, אך
פ. זור. ור' יהודה פליג ואמר אף
ד"ר טי מוכסא איכא בינייהו, כו'
ה' שש הוא שמא ישיגוהו רצי

המוציא יין פרק שמיני שבת

רבה. פירש בקונטרס שזמן או שמן וע"כ איז שזמן דשמן נטו בו חכמים שיעור אחר צמחתי: **תחת** איסופוני קטנה. ואע"ג דכפ' כל שעה (ופסחים ג:) אמרינן אין טעין את התמור באלה ואם טע כל הפת כולה אכורה הא אחר המס בהיה פקדא? דענין

נייר מחוק כדי לברור
פליטות עור כדי לעש
כדי לכתוב מזוהה

ת"ק סבר מודה בשמר שכתבו צידד ל"קיימו. ומשום הכי

כי אמר לה פרעתי פטור דאין
 השטר ראה לגבות בו ומיירי שידע
 שלא יוכל כלל למצוא עדי קיום וא"ת
 כי לא פרע נמי אלא חייב מה חובלת
 בן בשטר כיון שאינו יכול לקיימו שאם
 יטעון הלוה פרעתי או מזויף יפטור
 ואם יודה זה אינו מכה השטר וי"ל
 ומועיל לו השטר דממון כן מזכר
 הלוה שגילה ממנו אי נמי (א) לערוך
 המוציא נהי דלא חיי לגבות חובו הא
 הראוי הוא לגור ע"פ גלויותו ואע"י
 דלאסור להשקות שטר פרוע הכא
 הי"ך מציאנו מידו כיון שהוא עומד
 ליתוח שאינו פרוע (ו) וי"ל דמיייר כגון
 שהמזכר אין לו עדי ואין לו ראייה ולא
 מהמזכר קיום ופשוט מלא חזרי כן אינו
 מועיל ולכן אסור להשקותו שמה
 לגסוקו יקיימנו ויגבה בו שלא דרין
 ואי לא הוה טענין ללקוחות וליחזיקין
 המזויף הוה אפי' שפיר דאסור
 להשקותו רק פירשתי בנכח קאמר
 ובנכח מציאנו ובגיטין דטענין
 ללקוחות וליחזיקין פרוע ומזויף וס'
 הארבעה וס' תאמר ואמאי לא קאמר
 הי"כא דא"ת סבר אין לר"ך לקיימו
 ומשפירו הוי כחששנו שפרעי ממנו
 ולכן פטור דאסור להשקות שטר
 פרוע שמה יגבה בו פשט אחרת
 שטענין יצאה האמת שפרעו לא
 האמת המולה לר"ך לקיימו ויגבה שמה
 וי' יהודה סבר לר"ך לקיימו ואף
 שפרעו חייב דלר"ך הוא לגור על פי
 גלויותו ואין אסור להשקות דמיייר
 כגון בידוע שמה ימצא ע"י קיום ולא
 יוכל לגבות שמה דכשטענין הלוה
 האמת שפרע יטען המולה לקיימו
 ויש לומר דאף לר' יהודה הוה אסור
 להשקותו שמה יקיימנו בנאקראי
 עגלמא ויגבה בו שלא דרין:

ד"ר ש"י גרים דבול' ע"מא מודה בשטר שכתב ע"י צ"ר לקיימו. וכן נראה דבסי קה"ל דלמי ליה לר"י נחמן הכי פסקי שני דכחצות ודף וקיימא לן כחצות דביני:

מ"ק

לקיימו קמיפלגי תנא קמא סבר מודה בשטר שכתבו צ
סבר מודה בשטר שכתבו אין צריך לקיימו ומאי עד

לדבריהם: אסור לשהות שער פרוע. משום שנא' (חובו יא) אל תשכן בלילות גמי לא משהי ליה שמא יבא לידי מלוה ויחזור ויתבעני; מוסר. הנה מודה שכתבו צריך לקיימו ולומר לא פרעתי וכל כמה דמלאן קא משי ליה שטרא ליה דאמר כתבתיו לוח גמי הא קאמר פרענו בשטור דלא צריך ליה ור' יהודה סבר אין צריך לקיימו דכין דמודה ש

נמנא בברייתא עד שלא הראהו למכוס ממני שהוא צריך לו, אבל אם הראהו למכוס ואינו צריך לו
משהראהו למכוס חייב ממני שהוא צריך לו, ובענין למייע במאי פלוגתיהו ומאי כיעייהו. אמר אביי
ון שיש כמה רעין לפני המכוס מחפשיין כי תן המכס ונמל הקשר, ומי שלא נתן, קאמר ר' יהודה
במסכת בומן שאין עמו קשר לפיכך צריך לו לדחוסם אע"פ שהראהו לגדלו, אבל היכא דליכא רהטו

על צלוּחית קמנה של
ת קמיע" (דוכסוסטוס)
לף כדי לכתוב עליו
יין שהיא שמע ישראל
תיות כחול כדי לחול
זן בראש השפשא ופת
ב שעות כדי ליתן על
די לעשות פי כור של
די האמר כדי לעשות
על פי כור של צרפי
נה שבכנות י' יהודה
כל רבי נחמיה אומר
' חבל נמי ליחייב כדי
ולכברה כיון דהריק
תנו רבנן הוצין כדי
נה מצירת סיב אתרים
י משפך קמן למסן את
תחת אספנין קמנה
וזהנא כגרוגרת אידי
א מוכין כדי לעשות
עורו כאגוז: גייר כדי
סין: תנא כמה קשר
(של קשר מוכסין)
חלק אם יש בו כדי
יב ואם לאו פטור אמר
תיות שתי אותיות של
זר שתי אותיות דידן
קשר מוכסין מיתבי
ישטמר פרוע אם יש
שתי אותיות או בכלול
ית קמנה של פליטון
בשלמא לרב ששת
יות שתי אותיות של
לא לרבא דאמר שתי
דה דהינו קשר מוכסין
צריך קשיא תנו רבנן
ין עד שלא הראהו
למוכס פטור רבי
אהורא למוכס חייב מפני
הו אמר אביי איכא
רבא אמר מוכס גדול
הו רב איש אמר חד
ני שצריך לו להראות
י גברא דמוכס אנא:
עד שלא פרעו חייב
דה אומר אף משפרעו
מאי בינייהו אמר רב
מר פרוע איכא בינייהו
הות שטר פרוע ורבי
הות שטר פרוע אביי
ר לשהות שטר פרוע
מר שכתבו שצריך
יד לקימו ורבי יהודה
שלא פרעו ומשפרעו
עד

הליך עולה הלכך מלוא לא מש
לכך כי הוליו מלוא חייב דנרי
דלא אמר הכי לאו שטרא הו
יו הפה שאמר הוא הפה שהתי
בתנו ולוא בו הרי הוא כאלו

יהודה סבר אין צריך לקיימו. ועיקר דהו שמעון במנה והוציא עליו שטר. אמר ש השטר בחותמיו כולי עלמא לא פליגי שהו הוא לאו כל כמיניה. אבל אם אין ר

מסורת הש"ס

[illegible]

הנהגות הב"ח

(ב) חו"ס ד"ה ח"ק סגד
וכי' ח"י למקור חמשעשר.
כי' דלת חייסין לקטום אלה
סימא דלחברע סגורא דהיינו
סגורא וינאלי: (ג) בא"ד
עומד וזוהי סליט פסוק וא"י
אלה סגורא עטנין לפרקחות
וליתומים מזוויז ופסיעתי
הזה אחי שפיר וכו' רש"י
הארכתי וי"ל דמיוני
סגורא סגורא אין לי וכו'
שלא כדון וז"ל וסגורא
והסגורא לל סגורא כ"ל:

גליון הש"ס

גמ' רבנן סבירי אמור
לשבות קיל הו' חזי ליה
למחוק השער ויהיה מיתר
להשבותו לזר ע"פ צליחותו
ו"ע :

לעזי רעז"י

גלוי"ד, רבן חזק.
טרפיי"ד, חצובה (בעלת
שלוש רגליים).
וידיל"א, קנקנה.
אונטרווי"ד
[אינטרווי"ד], משפך.
פילוט"א, כדור.
קוראני"ש, רצית, שליחי
בית הכנסת.

בִּינוּ חֲנֻנָאֵל (הַמִּשְׁכָּה)

[illegible]

לראובן, ואילו שטרא פריעא
אלא מדברי זמאנו.